

BOEKBESPREKING

De geschiedenis van Curaçao opnieuw verteld door C. P. Amelunxen. Martinus Nijhoff, Den Haag, 1929.

De inhoud van dit boek beantwoordt aan den titel, mits men in het oog houdt, dat „Curaçao” hier blijkbaar niet bedoeld is als de voormalige kolonie van dien naam. Een enkele maal verliest de schrijver dit zelf uit het oog, aan het slot van het voorwoord, maar dit hindert niet. Van het Nederlandsche gebiedsdeel Curaçao is het eiland van dien naam ongetwijfeld het voornaamste en het zal dit wel blijven, zelfs wanneer Aruba het in economisch opzicht naar de kroon mocht gaan steken, zoolang het namelijk de zetel van het bestuur blijft. De bovenwindsche eilanden worden in het boek slechts af en toe genoemd; ook Aruba en Bonaire zijn niet opzettelijk behandeld.

Op drieërlei wijze wordt bedoeling en inhoud van het boek gekenschetst. Het titelblad zegt, dat de geschiedenis van Curaçao „opnieuw” verteld wordt. In het voorbericht leest men, dat Hamelbergs werk volgens den heer Amelunxen — en ik ben dit met hem eens — niet voldoet aan den eisch dien men aan „een geschiedenisboek voor iedereen” stellen moet. En aan het einde van dat voorbericht spreekt de schrijver het uit, dat hij van den heer Euwens nog eens een „monumentaal werk over de geschiedenis van ons eiland” tegemoet ziet. Positief mag men dus verwachten te zullen krijgen een navertelling van de geschiedbeschrijving door anderen, en negatief: geen eigen bronnenstudie. Wanneer men de laatste zeventien bladzijden, die de door den schrijver zelf meegemaakte geschiedenis behandelen, uitzondert, beantwoordt het boek inderdaad aan die verwachting.

Eerst iets over het uiterlijk. De uitvoering is keurig: de druk is duidelijk, het papier goed, de omslag frisch. Aan de verbetering der drukproeven is de noodige zorg besteed; in dit opzicht steekt het boek zeer af bij het vijf jaren geleden ook op Curaçao geschreven en in Europa gedrukte werk van Dahlhaus over Niewindt.

Wat minder aangenaam aandoet, is, dat behoudens het voor-